

Característiques de l'última Assemblea

per

H. PUIG I SAIS

Cada Assemblea té les seves característiques. En les unes es tracten primordialment unes qüestions, en les altres unes altres, unes reuneixen unes condicions, altres unes altres que les caracteritzen; no n'hi ha cap d'igual.

La primera característica de l'última Assemblea, la més impressionant en el meu concepte, fou el predomini absolut de l'element jove entre els delegats, no sols de Barcelona, sinó també de fora.

Pels que hem assistit a totes, era impressionant de veure la multitud de cares noves i joves, la qual cosa motivava dos sentiments oposats, per una part l'enyorament de molts amics antics, desapareguts potser alguns, retirats altres per l'apatia dels anys, i qui sap si arreconats altres com trastos inútils per l'empenta demolidora de la joventut, que separa com a noses, i això és més sensible, tots aquells qui s'oposen al seu pas invasor.

L'altre sentiment, l'oposat, era d'optimisme i de simpatia en veure l'aportament d'energies noves, que aquesta joventut ofería a les tasques del Sindicat, obrint el cor a l'esperança de tasques renovadores i d'impulsos acceleradors en la marxa dels assumptes del dit Sindicat, sortint els joves de l'actitud d'indiferència en què fins ara semblava que estaven.

A dir veritat, però, hem de confessar que pel que es refereix a l'Assemblea general, que podríem dir, les nostres esperances varen quedar un xic defraudades, puix que, a part d'una màxima generositat en l'assumpte depurador de l'expulsió de socis, es pot dir que les característiques juvenívoles no es veieren enlloc més. És veritat que això té l'explicació en la falta d'entrenament, ja que molts eren completament nous i els faltava situar-se. Per altra part a l'Assemblea no es porten no-

més que acords, i es deixen per a altres ocasions els assumptes doctrinals, que són els que apassionen. De tota manera, hem de creure que aquesta joventut s'ha situat i que continuarà actuant amb l'empenta pròpia de la seva edat. Així hem d'esperar-ho i fins desitjar-ho intensament.

A l'Assemblea que podríem dir local, de la Secció de Barcelona-Ciutat, ja va ésser tota una altra cosa. Allí la joventut pot dir-se que va irrompre d'una manera brusca i inesperada i va obtenir la majoria dels Delegats.

Bé és veritat que en una segona sessió, i gràcies a la reacció produïda en bona part dels socis madurs, que es veu que estaven ensopits i confiats, els joves varen ésser minoria. Això seria de tota manera una acció molt benefactora i simpàtica, si la reacció provocada entre els simpatitzants del Sindicat, hagués estat en pro dels seus ideals, però desgraciadament corria per allí la versió poc agradable si fos certa, que la majoria dels assistents es mobilitzava per interessos particulars. Senzillament, es deia que la majoria dels assistents eren mobilitzats per les mútues que hi enviaven llurs dependents per a defensar, si convenia, els interessos particulars de les dites mútues, en pugna franca amb els interessos generals del Sindicat.

Això ja s'ha dit i repetit diverses vegades, i no sols quan hi ha hagut votacions en el Sindicat, sinó en altres entitats mèdiques, i sembla que quelcom hi ha de veritat, perquè s'hagi de tener en compte i en prenguin nota els idealistes, els de bona fe, els qui anteposen els interessos generals als particulars, o, més ben dit, els interessos remots—que precisament per ésser de tots també són particulars de cada u—als immediats, que són exclusivament i egoísticament particulars i en pugna amb els de la generalitat.